

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 1.236

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 22 decembrie 2004

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
566. — Legea cooperăției agricole	1–10	dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii, industriei alimentare și a Academiei de Științe Agricole și Silvice „Gheorghe Ionescu-Șișești“	10–13
1.060. — Decret pentru promulgarea Legii cooperăției agricole.....	10		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 529 din 25 noiembrie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (1 ³) din Legea nr. 290/2002 privind organizarea și funcționarea unităților de cercetare-			
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
		2.176. — Hotărâre pentru modificarea unor hotărâri ale Guvernului în scopul eliminării unor dispoziții privind obligativitatea aplicării standardelor și actualizării referirilor la standarde	13–16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGEA

cooperăției agricole

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta lege stabilește cadrul legal al organizării și funcționării cooperăției în agricultură.

Art. 2. — *Cooperativa agricolă* reprezintă o asociație autonomă de persoane fizice și/sau juridice, după caz, persoană juridică de drept privat, constituită pe baza

consimțământului liber exprimat de părți, în scopul promovării intereselor membrilor cooperatori, în conformitate cu principiile cooperatiste, care se organizează și funcționează potrivit prevederilor prezentei legi.

Art. 3. — Cooperativa agricolă este o asociație autonomă cu un număr nelimitat de membri, cu capital variabil, care exercită o activitate economică, tehnică și

socială pentru a furniza bunuri, servicii și locuri de muncă exclusiv sau preponderent membrilor săi.

Art. 4. — (1) Cooperativele agricole pot fi de gradul 1 și 2.

(2) Cooperativele agricole de gradul 1 sunt asociații de persoane fizice.

(3) Cooperativele agricole de gradul 2 sunt persoane juridice constituite din cooperative agricole de gradul 1, în majoritate, și persoane fizice sau juridice, după caz, în scopul integrării pe orizontală sau pe verticală a activității economice desfășurate de acestea și autorizate în conformitate cu prevederile prezentei legi.

Art. 5. — Cooperativa agricolă se constituie și funcționează cu un număr minim de 5 persoane. Capitalul social este format din părți sociale de valoare egală; valoarea nominală se stabilește prin actul constitutiv. Părțile sociale pot fi în bani și/sau în natură; aportul în numerar este obligatoriu la constituirea oricărei cooperative agricole.

Art. 6. — Cooperativa agricolă cuprinde cooperative, entități juridice pe domenii și ramuri de activitate, cum ar fi:

a) cooperative agricole de servicii, care asigură în sistem cooperativ serviciile pentru micii producători;

b) cooperative agricole de achiziții și vânzări, care organizează atât cumpărările de materiale și de mijloace tehnice necesare producției agricole, cât și vânzările produselor agricole;

c) cooperative agricole de procesare a produselor agricole, care asigură produse tipice, de marcă, cu prezență permanentă;

d) cooperative agricole manufacturiere și de mică industrie în agricultură;

e) cooperative agricole de exploatare și gestionare a terenurilor agricole, silvice, piscicole și a efectivelor de animale;

f) cooperative agricole pentru finanțare, asistență mutuală și asigurare agricolă;

g) cooperative agricole de tipurile mai sus menționate și de alte tipuri care se vor constitui cu respectarea dispozițiilor prezentei legi.

Art. 7. — Cooperativa agricolă desfășoară activități comerciale, fiind producătoare de bunuri și de servicii în agricultură, urmărind în acest scop:

a) asigurarea condițiilor pentru obținerea avantajelor economice de către toți membrii cooperatori;

b) asigurarea cerințelor membrilor cooperatori în aprovizionarea cu mijloace necesare producției agricole;

c) obținerea de bunuri agricole de origine vegetală, animală și piscicolă, conform standardelor de piață;

d) crearea de condiții pentru procesarea produselor agricole de origine vegetală, animală și piscicolă, obținerea de produse alimentare finite la calitatea standardelor de piață și de consum;

e) valorificarea producției realizate;

f) dezvoltarea economico-socială a spațiului rural.

Art. 8. — Cooperativele agricole au la bază următoarele principii cooperatiste:

a) principiul asocierii voluntare și deschise;

b) principiul controlului democratic al membrilor cooperatori în cadrul cooperativei;

c) principiul participării economice a membrilor cooperatori;

d) principiul autonomiei și independenței cooperativele agricole;

e) principiul educării, instruirii și informării membrilor cooperatori;

f) principiul cooperării dintre cooperativele agricole;

g) principiul preocupării pentru dezvoltarea durabilă a comunităților.

Art. 9. — În înțelesul prezentei legi, următorii termeni se definesc astfel:

a) *membru cooperador* — persoana fizică care depune o cerere de înscriere și subscrie la capitalul social al cooperativei agricole aportul prevăzut de actul constitutiv; persoanele juridice care participă la constituirea cooperativei agricole de gradul 2 sunt considerate membri cooperatori în cadrul acestor cooperative;

b) *membru fondator* — persoana fizică sau persoana juridică care semnează actul constitutiv al cooperativei agricole;

c) *parte divizibilă* — partea patrimoniului cooperativei agricole care cuprinde valoarea părților sociale emise în schimbul aportului adus de membrii cooperatori la capitalul social, precum și dividendele convenite membrilor cooperatori;

d) *parte indivizibilă* — partea patrimoniului cooperativei agricole acumulat de aceasta în decursul activității, mai puțin partea divizibilă, care nu poate face obiectul distribuirii sau dobândirii între membrii cooperatori;

e) *părți sociale* — diviziuni ale capitalului social, nominative, emise în formă materială, de valoare egală, indivizibile, nenegociabile și care nu sunt purtătoare de dobânzi.

CAPITOLUL II

Înființarea, organizarea și funcționarea cooperativele agricole

Art. 10. — (1) Cooperativa agricolă se înființează, se organizează și funcționează pe baza actului constitutiv încheiat sub forma unui înscris autentic, care cuprinde decizia de asociere, lista membrilor fondatori, cu valoarea părților sociale subscrise de fiecare, însoțit de statut.

(2) În îndeplinirea scopurilor și obiectivelor sale cooperativa agricolă poate avea sucursale, filiale, agenții, reprezentanțe și alte sedii secundare.

Art. 11. — (1) Actul constitutiv al cooperativei agricole cuprinde în mod obligatoriu:

a) denumirea, sediul și zona în care aceasta activează;

b) tipul și gradul cooperativei agricole;

c) lista cu numele și prenumele, locul și data nașterii, domiciliul, codul numeric personal, cetățenia persoanelor fizice membri cooperatori, denumirea, numărul din registrul comerțului și sediul persoanelor juridice membri cooperatori.

(2) Statutul cooperativei agricole cuprinde în mod obligatoriu:

a) obiectul de activitate, cu enumerarea precisă și completă a activităților;

b) durata de funcționare a cooperativei agricole;

c) condițiile în care se dobândește sau se retrage calitatea de membru cooperador al cooperativei agricole, precum și condițiile în care acesta poate fi exclus;

d) numărul și valoarea nominală a părților sociale, numărul minim și limita maximă de părți sociale subscrise și vărsate de fiecare membru cooperador, menționarea aportului fiecărui membru cooperador, în numerar și/sau în natură, valoarea aportului în natură și modul evaluării, precum și data la care se va vărsa integral capitalul social subscris;

e) modalitatea de vărsare a părților sociale subscrise și condițiile de restituire a lor;

f) reguli privind alegerea, componența și atribuțiile adunării generale, consiliului de administrație și ale cenzorilor, atribuțiile și obligațiile acestora;

g) modul de dizolvare și lichidare a cooperativei agricole;

h) modul de distribuire a profitului net sau a acoperirii pierderilor rezultate la sfârșitul exercițiului financiar, modul de formare a cotei minime a fondului de rezervă;

i) modul de convocare a adunărilor generale, a consiliului de administrație și condițiile de validitate a hotărârilor acestora;

j) evidențele contabile specifice sistemului cooperatist, altele decât cele prevăzute în legea contabilității;

k) condițiile privind înființarea de sucursale, filiale, agenții, reprezentanțe, secții, puncte de lucru;

l) drepturile și obligațiile membrilor cooperadori;

m) modul de înstrăinare sau de transmitere în folosință a terenurilor, clădirilor sau a altor bunuri aflate în patrimoniul cooperativei agricole;

n) orice alte prevederi a căror necesitate rezultă din dispozițiile prezentei legi și din alte dispoziții legale.

Art. 12. — (1) Cooperativa agricolă va avea o denumire proprie la care se adaugă sintagma *cooperativă agricolă*.

(2) Se interzice folosirea sintagmei *cooperativă agricolă* în denumirea societăților care nu au statutul de cooperativă agricolă și forma de organizare corespunzătoare.

Art. 13. — Actul constitutiv și statutul cooperativei agricole se semnează de membrii fondatori.

Art. 14. — (1) Cooperativa agricolă se înregistrează la oficiul registrului comerțului de pe lângă tribunalul în a cărui rază teritorială își are sediul.

(2) Cererea de înregistrare și autorizare va fi însoțită de actul constitutiv și de statutul cooperativei agricole, de dovada efectuării vărsămintelor numărului minim de părți sociale subscrise, precum și de actele privind dovada proprietății asupra bunurilor care fac obiectul aportului în natură.

(3) Cooperativa agricolă este persoană juridică de la data înregistrării.

CAPITOLUL III

Capitalul social

Art. 15. — (1) Capitalul social al cooperativei agricole este de minimum 5.000.000 lei, pentru cooperativele agricole de gradul 1, și de minimum 100.000.000 lei, pentru cooperativele agricole de gradul 2, fiind compus din părți sociale subscrise la aderare și vărsate potrivit actului constitutiv.

(2) Numărul părților sociale vărsate inițial nu poate fi mai mic decât 1/10 din numărul părților sociale subscrise, iar valoarea unei părți sociale nu poate fi mai mică de 100.000 lei.

(3) Un membru cooperador dintr-o cooperativă agricolă poate deține părți sociale în limita și în condițiile prevăzute în actul constitutiv, fără a putea depăși 20% din capitalul social al cooperativei agricole.

(4) La intrarea în cooperativa agricolă, bunurile mobile și imobile se vor evalua pentru a se determina valoarea părților sociale subscrise în natură de către membrii cooperadori.

(5) În cazul cooperativei agricole pentru administrarea și gestionarea terenurilor agricole, bunurile care se aduc în folosință în cooperativa agricolă, precum și terenurile de orice fel rămân în proprietatea membrilor cooperadori, cooperativa agricolă având dreptul de a le folosi și de a le culege fructele.

(6) Majorarea capitalului social sau reducerea acestuia, precum și primirea de noi membri cooperadori se fac pe baza hotărârii adunării generale.

(7) Hotărârea adunării generale privind majorarea capitalului social sau reducerea capitalului social se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, numai dacă acestea sunt mai mari de 10% din capitalul social.

(8) Reducerea capitalului social, dacă este mai mare de 10%, se afișează la sediul cooperativei agricole. Reducerea poate fi operată numai după 30 de zile de la data afișării.

(9) Părțile sociale pot fi cesionate, de regulă, între membrii cooperadori, donate și lăsate moștenire. Cesionarea și donarea părților sociale persoanelor din afara cooperativei agricole se pot face numai cu aprobarea adunării generale și numai dacă cumpărătorul sau dobânditorul, după caz, solicită înscrierea în cooperativa agricolă.

(10) Cooperativa agricolă nu poate restitui valoarea părților sociale decât în caz de deces, retragere sau excludere a unui membru cooperador, precum și în cazul dizolvării cooperativei agricole.

CAPITOLUL IV

Drepturile și obligațiile membrilor cooperadori

Art. 16. — (1) Semnatarii actului constitutiv al cooperativei agricole sunt membrii fondatori.

(2) Calitatea de membru cooperador se dobândește prin semnarea actului constitutiv, pentru membrii fondatori, sau pe baza unei cereri de aderare și cu declararea expresă a recunoașterii actului constitutiv, avizată de consiliul de administrație și aprobată de adunarea generală, pentru solicitanții de după înființarea cooperativei agricole.

(3) Poate fi membru cooperador al unei cooperative agricole orice persoană fizică sau juridică care:

a) are capacitatea deplină de exercițiu, respectiv este legal constituită;

b) împărtășește scopul comun;

c) face o cerere de aderare, cu excepția membrilor fondatori;

d) subscrie și plătește numărul de părți sociale prevăzut în actul constitutiv;

e) se angajează să respecte prevederile legale și actul constitutiv al cooperativei agricole;

f) îndeplinește orice alte condiții prevăzute de actul constitutiv;

g) la data înscrierii în cooperativa agricolă, fiecare membru trebuie să verse cel puțin 30% din valoarea capitalului subscris, iar diferența se va vărsa în termen de 12 luni de la data înscrierii.

(4) Nu pot fi membri fondatori sau membri în organele de conducere persoanele care, potrivit legii, sunt incapabile sau au fost condamnate pentru gestiune frauduloasă, abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, măturie mincinoasă, dare sau luare de mită, furt, precum și persoanele în al căror cazier fiscal există înscrise fapte care, potrivit legii penale, constituie infracțiuni.

(5) Drepturile și obligațiile membrilor cooperatori față de cooperativa agricolă se stabilesc prin statut, care trebuie să conțină obligatoriu dispoziții privitoare la:

a) participarea membrilor cooperatori la adunările generale ale cooperativei agricole;

b) dreptul de a alege și de a fi ales în organele de conducere sau în calitatea de cenzor al cooperativei agricole;

c) participarea la distribuirea profitului net;

d) participarea membrilor cooperatori la activitatea cooperativei agricole;

e) dreptul la informații privind activitățile cooperativei agricole;

f) dreptul de a se retrage din cooperativa agricolă;

g) dreptul de a beneficia de facilități și servicii de la cooperativa agricolă.

Art. 17. — (1) În cooperativa agricolă drepturile și obligațiile membrilor cooperatori sunt egale. Indiferent de mărimea cotei de participare a fiecăruia la capitalul social, fiecare membru se exprimă printr-un singur vot.

(2) Membrii cooperatori beneficiază de dividendele ce le revin în funcție de mărimea cotelor de participare la capitalul social.

Art. 18. — (1) Între cooperativa agricolă și membrul cooperador pot exista următoarele categorii de relații:

a) patrimoniale, în funcție de numărul părților sociale deținute;

b) de muncă, în cazul în care membrul cooperador încheie cu cooperativa agricolă un contract de muncă, în condițiile legii;

c) comerciale, pentru livrarea de produse și servicii efectuate de membrul cooperador pentru cooperativa agricolă, în calitate de agent economic independent.

(2) Contravaloarea activităților economice desfășurate în baza relațiilor cooperatiste se atribuie membrului cooperador de către cooperativele agricole, venitul obținut fiind supus impozitului pe venitul global.

(3) Membrii cooperatori nu sunt obligați să presteze muncă în cadrul cooperativei agricole. Membrii cooperatori din cadrul cooperativei agricole, specialiștii și alte persoane pot fi angajați în cooperativa agricolă pe bază de contract de muncă, în condițiile prevăzute de lege și de statut.

Art. 19. — Răspunderea patrimonială a unui membru cooperador se limitează la numărul de părți sociale subscrise.

Art. 20. — (1) Calitatea de membru cooperador încetează prin retragere, excludere, deces sau ca urmare a dizolvării cooperativei agricole.

(2) Condițiile privind suspendarea, retragerea sau excluderea membrilor cooperatori din cooperativa agricolă sunt stabilite prin statut.

(3) Retragera din cooperativa agricolă se face pe bază de cerere scrisă, iar restituirea drepturilor se va face în termen de 3 luni de la aprobarea situației financiare anuale. Prin actul constitutiv se stabilește termenul minim după care se poate cere retragera din cooperativa agricolă, care nu poate fi mai mic de un an.

(4) Membrul cooperador poate contesta decizia de excludere în termen de 30 de zile de la comunicare. Contestația se dezbate la prima adunare generală ordinară a cooperativei agricole, iar hotărârea motivată va fi comunicată membrului cooperador în termen de 15 zile de la adoptare.

(5) Împotriva hotărârii adunării generale membrul cooperador poate face contestație în condițiile legii.

(6) În caz de deces, drepturile și obligațiile patrimoniale ale moștenitorilor membrilor cooperatori se stabilesc în conformitate cu prevederile legislației în vigoare.

(7) Drepturile și obligațiile membrilor cooperatori persoane juridice, în cazul dizolvării cooperativei agricole, se stabilesc prin actul constitutiv.

Art. 21. — În cazul încetării calității de membru cooperador, acesta are dreptul la restituirea valorii aporturilor vărsate, după ce au fost scăzute obligațiile acestuia către cooperativa agricolă.

CAPITOLUL V

Organele de conducere și de control ale cooperativei agricole

Art. 22. — Organele de conducere ale cooperativei agricole sunt adunarea generală și consiliul de administrație.

SECȚIUNEA 1

Adunarea generală

Art. 23. — (1) Adunarea generală este alcătuită din membrii fondatori și membrii cooperatori care au aderat la actul constitutiv al cooperativei agricole. Adunarea generală poate avea caracter ordinar sau extraordinar.

(2) Prin statut se stabilesc modalitățile de convocare a adunării generale ordinare și extraordinare, cvorumul de lucru și modul de funcționare.

(3) Membrii cooperatori pot fi reprezentați în cadrul adunărilor generale de către alți membri cooperatori pe bază de procură. Actul constitutiv va reglementa condițiile reprezentării.

(4) Hotărârile adunării generale se iau cu votul a două treimi din numărul membrilor cooperatori participanți la dezbateri.

(5) Adunarea generală ordinară a cooperativei agricole se ține cel puțin o dată pe an, în primele 3 luni care urmează după încheierea exercițiului financiar.

Art. 24. — Adunarea generală ordinară are următoarele atribuții:

a) aprobă situația financiară anuală, bugetul de venituri și cheltuieli, repartizează profitul net sau acoperirea

pierderilor, precum și descărcarea de gestiune a consiliului de administrație;

b) aprobă structura organizatorică și funcțiile de conducere, condițiile de alegere, revocare și demitere a persoanelor cu funcții de conducere, precum și limitele în care acestea își exercită atribuțiile;

c) aprobă și modifică statutul, înscrierea, excluderea membrilor din cooperativa agricolă, precum și contestațiile celor cărora li s-a respins înscrierea sau ale celor excluși;

d) alege reprezentanții delegați la adunările generale ale uniunilor de ramură sau uniunii centrale, stabilește indemnizațiile membrilor consiliului de administrație și cenzorilor, înlocuirea sau sancționarea administratorilor, modificarea și completarea obiectului de activitate al cooperativei agricole;

e) aprobă constituirea sau majorarea cotei minime de rezervă, precum și modul de utilizare a rezervei statutare;

f) alege organele de conducere și cenzorii;

g) numește, atunci când legea o cere, un verificator și/sau un auditor intern;

h) adoptă orice alte decizii rezervate adunării generale ordinare prin statut.

Art. 25. — (1) Adunarea generală extraordinară se întrunește ori de câte ori este necesar a se lua o hotărâre pentru:

a) mutarea sediului cooperativei agricole;

b) prelungirea duratei de funcționare a cooperativei agricole;

c) majorarea capitalului social;

d) reducerea capitalului social sau reîntregirea lui;

e) fuziunea cu alte cooperative agricole sau divizarea;

f) dizolvarea și lichidarea cooperativei agricole;

g) schimbarea tipului de cooperativă agricolă;

h) majorarea valorii nominale a părților sociale;

i) înființarea sau desființarea de filiale, agenții, sucursale, reprezentanțe și de sedii secundare;

j) ipotecarea, gajarea sau înstrăinarea imobilizării corporale a cooperativei agricole;

k) încheierea de contracte de asociere între cooperativa agricolă și alte persoane juridice și fizice;

l) participarea cooperativei agricole la constituirea cu capital social la alte persoane juridice;

m) emisiunea de obligațiuni cooperatiste;

n) înscrierea de noi membri.

(2) Pentru întrunirea și ținerea valabilă a adunării generale extraordinare, când statutul nu dispune altfel, este necesară prezența a două treimi din numărul membrilor.

Art. 26. — (1) Hotărârile adunărilor generale se consemnează într-un proces-verbal, în care se vor preciza locul, data ținerii adunării generale, ordinea de zi, numărul membrilor prezenți la adunare și rezultatul votului.

(2) Procesul-verbal se semnează de către președintele consiliului de administrație al cooperativei agricole și de către persoana desemnată pentru întocmirea acestuia.

(3) Procesul-verbal se înscrie într-un registru special, care se păstrează la sediul cooperativei agricole.

(4) Orice membru are dreptul de a consulta procesul-verbal.

SECȚIUNEA a 2-a

Consiliul de administrație

Art. 27. — (1) Administrarea cooperativelor agricole este asigurată de către consiliul de administrație. Consiliul de administrație este constituit dintr-un număr impar de membri, dar nu mai puțin de 3 membri, care se aleg prin vot secret de adunarea generală pe o perioadă de 4 ani, în condițiile prevăzute de statut. Primii administratori sunt aleși de membrii fondatori.

(2) Consiliul de administrație se întrunește lunar, se convoacă de către președinte și adoptă decizii prin vot în prezența a două treimi din numărul membrilor săi.

Art. 28. — Consiliul de administrație are următoarele atribuții:

a) asigură respectarea statutului și ducerea la îndeplinire a hotărârilor adunării generale;

b) prezintă spre aprobare adunării generale programul anual privind activitatea economico-financiară și bugetul de venituri și cheltuieli;

c) analizează trimestrial activitatea economică și financiară a cooperativei agricole;

d) stabilește numărul și structura personalului angajat al cooperativei agricole;

e) angajează și demite membrii conducerii executive;

f) organizează acțiuni de cooperare cu alte cooperative, cu aprobarea adunării generale;

g) pune la dispoziție cenzorilor mijloacele necesare exercitării atribuțiilor ce le revin;

h) prezintă adunării generale, la finele execuției financiare, raportul anual de activitate și raportul de gestiune.

Art. 29. — (1) Nu pot fi membri ai consiliului de administrație membrii cooperatori aflați în una dintre situațiile prevăzute la art. 16 alin. (4).

(2) Membrii consiliului de administrație nu pot fi salariați în cooperative agricole. Aceștia vor primi o indemnizație stabilită de adunarea generală, în condițiile legii.

(3) Din consiliul de administrație nu pot face parte în același timp soțul/soția, precum și rudele și afinii membrilor până la gradul al treilea inclusiv.

(4) Membrii consiliului de administrație nu pot fi asociați, acționari, administratori, directori executivi și cenzori în societățile comerciale care au același obiect de activitate cu al cooperativei agricole.

Art. 30. — (1) Administratorii au obligația să depună, în termen de o lună de la alegere, o garanție bănească, care nu poate fi mai mică decât echivalentul a zece părți sociale. În caz de nedepunere în termen, aceștia decad din dreptul de a face parte din consiliul de administrație.

(2) Garanția bănească prevăzută la alin. (1) se restituie în cazul revocării sau al demisiei administratorilor, dar numai după ce adunarea generală a aprobat situația financiară anuală a ultimului exercițiu financiar și a dat acestora descărcare.

Art. 31. — (1) Consiliul de administrație numește un director executiv.

(2) Directorul executiv își exercită atribuțiile sub îndrumarea consiliului de administrație și are calitatea de salariat al cooperativei agricole.

(3) Soțul, soția, rudele, precum și afinii administratorului nu pot deține funcția de director executiv în cadrul aceleiași cooperative agricole.

Art. 32. — (1) Administratorii răspund solidar față de cooperativa agricolă pentru:

a) realizarea vărsămintelor efectuate de către membrii cooperatori;

b) existența registrelor cerute de lege și ținerea corectă a acestora;

c) existența reală a excedentului și modul de repartizare a acestuia;

d) gospodărirea judicioasă și eficientă a patrimoniului cooperativei agricole;

e) îndeplinirea îndatoririlor pe care legea și actul constitutiv le impun și care nu au caracterul unor obligații speciale sau personale.

(2) Administratorii răspund solidar cu predecesorii lor dacă au cunoștințe despre neregularitățile săvârșite de aceștia și nu informează despre această situație cenzorii sau adunarea generală.

Art. 33. — (1) Administratorul care are într-o anumită operațiune, direct sau indirect, interese contrare cooperativei agricole trebuie să înștiințeze adunarea generală și pe ceilalți administratori și să nu ia parte la nici o hotărâre privitoare la acea operațiune. Aceeași obligație o are administratorul și în cazul în care, într-o anumită operațiune, știe că sunt interesate soția/soțul, rudele sau afinii până la gradul al treilea inclusiv.

(2) Administratorul care nu a respectat prevederile alin. (1) va răspunde de daunele ce au rezultat pentru cooperativa agricolă.

Art. 34. — (1) Acționarea în justiție pentru pagubele cauzate de administratorii cooperativei agricole se hotărăște de adunarea generală.

(2) Din momentul în care adunarea generală a hotărât să pornească acțiunea judiciară, mandatul administratorilor încetează de drept, iar adunarea generală va proceda la înlocuirea acestora.

(3) Răspunderea administratorilor nu încetează o dată cu aprobarea situației financiare anuale și nici prin descărcarea de gestiune dată anual de adunarea generală.

Art. 35. — (1) Președintele consiliului de administrație al cooperativei agricole nu este salariat. El poate fi remunerat potrivit hotărârii adunării generale.

(2) Atribuțiile președintelui consiliului de administrație sunt stabilite prin statut. Consiliul de administrație poate să-i delege președintelui o parte din atribuțiile proprii.

SECȚIUNEA a 3-a

Cenzorii

Art. 36. — (1) Adunarea generală ordinară alege, o dată la 4 ani, de regulă dintre persoanele care nu au calitatea de membru cooperativ, unul până la 3 cenzori titulari și unul până la 3 cenzori supleanți. Nu pot fi aleși cenzori, iar dacă totuși au fost aleși, decad din mandatul lor, salariații cooperativei agricole, precum și soții/soțiile administratorilor și rudele acestora până la gradul al treilea inclusiv. În caz de vacanță, cenzorii supleanți, în ordinea vârstei, îi înlocuiesc pe cei titulari. Dacă nici cu supleanți nu se poate completa numărul, cenzorii rămași pot coopta

unul dintre membrii cooperativei agricole, până la aprobarea lui de către adunarea generală.

(2) Expertul contabil sau contabilul autorizat care nu este membru al cooperativei agricole își poate exercita activitatea în calitate de persoană fizică sau juridică.

(3) În condițiile legii, cel puțin un cenzor trebuie să fie expert contabil sau contabil autorizat, ales dintre membrii Corpului experților contabili și contabililor autorizați din România.

Art. 37. — (1) Cenzorii au următoarele atribuții principale:

a) examinează, cel puțin la fiecare 3 luni, registrele cooperativei agricole pentru a lua cunoștință despre operațiunile financiare și certifică dacă documentele sunt întocmite potrivit normelor legale;

b) supraveghează și verifică gestiunea cooperativei agricole, precum și ținerea corectă și cu regularitate a registrelor, legalitatea întocmirii situației financiare anuale și a contului de profit și pierdere;

c) fac inopinat controlul casieriei, cel puțin o dată pe lună;

d) verifică, cel puțin o dată pe trimestru, cu ajutorul registrelor, situația părților sociale, existența titlurilor sau valorilor depuse în păstrarea cooperativei agricole;

e) verifică îndeplinirea condițiilor cerute pentru prezența membrilor cooperatori la adunarea generală;

f) certifică situația financiară anuală și întocmesc raportul propriu cu cel puțin 10 zile înainte de data ținerii adunării generale;

g) supraveghează operațiunile de lichidare a cooperativei agricole;

h) participă la toate adunările generale și veghează dacă dispozițiile legale ale actului constitutiv și ale statutului sunt respectate de către administratori;

i) participă la ședințele administratorilor;

j) verifică și constată depunerea garanției de către administratori.

(2) Cenzorii deliberează, iar constatările vor fi consemnate într-un registru special.

(3) Controlul poate fi făcut de fiecare cenzor în parte.

(4) Cenzorii răspund solidar față de cooperativa agricolă de modul în care își îndeplinesc mandatul.

(5) Cenzorii sunt obligați, la cel mult o lună de la alegerea lor, să depună o garanție la nivelul a jumătate din cea stabilită pentru administratori. Cenzorii pot fi remunerați cu o indemnizație fixă stabilită de adunarea generală.

(6) Mandatul cenzorului încetează prin demisie, revocare sau deces.

(7) Revocarea cenzorilor se face de adunarea generală, conform prevederilor statutului.

CAPITOLUL VI

Registrele cooperativei agricole

Art. 38. — (1) Pe lângă evidențele prevăzute de lege, cooperativa agricolă trebuie să țină:

a) registrul de inventar;

b) registrul membrilor cooperatori și al părților sociale ale fiecăruia;

c) registrul ședințelor adunării generale;

- d) registrul ședințelor consiliului de administrație;
- e) registrul constatărilor făcute de cenzori în exercitarea mandatului lor;
- f) registrul de aporturi în natură la capitalul social al cooperativei agricole.

(2) Registrele prevăzute la alin. (1) trebuie numerotate, sigilate și vizate anual de către un notar.

(3) Registrele membrilor cooperatori se pot ține pe suport hârtie sau în sistem computerizat.

Art. 39. — Consiliul de administrație trebuie să prezinte cenzorilor, cu cel puțin o lună înainte de ziua stabilită pentru ședința adunării generale, situația financiară anuală a exercițiului financiar precedent, cu contul de profit și pierdere, însoțit de raportul lor și de documentele justificative aferente.

Art. 40. — (1) Situația financiară și contul de profit și pierdere se întocmesc în condițiile prevăzute de lege.

(2) Situația financiară și contul de profit și pierdere, împreună cu raportul administratorilor, se vor depune la sediul cooperativei agricole cu cel puțin 15 zile înainte de întrunirea adunării generale, pentru a fi examinate de membrii cooperatori și de cenzori.

Art. 41. — (1) Consiliul de administrație este obligat să depună o copie de pe situația financiară anuală, însoțită de contul de profit și pierdere, la administrația financiară, anexând raportul lui, raportul cenzorilor și procesul-verbal al adunării generale.

(2) Termenul de depunere a documentelor prevăzute la alin. (1) este de 15 zile de la data ținerii adunării generale.

CAPITOLUL VII

Controlul financiar de gestiune

Art. 42. — Cooperativele agricole pot organiza, potrivit legii, controlul financiar de gestiune.

Art. 43. — Consiliul de administrație al cooperativei agricole emite acte de dispoziție de ordine interioară privind modul de organizare și exercitare a controlului financiar propriu și detaliază obiectivele acestuia, în funcție de specificul activității și de structura organizatorică proprie.

CAPITOLUL VIII

Mijloacele financiare ale cooperativelor agricole

Art. 44. — Mijloacele financiare ale cooperativei agricole sunt formate din:

- a) aport la capitalul social;
- b) profitul rezultat din activitatea desfășurată de cooperativa agricolă;
- c) surse atrase din sistemul financiar-bancar, al creditului agricol și altele asemenea;
- d) taxele de înscriere plătite de membrii cooperatori, donații, sponsorizări, subvenții, granturi, fonduri nerambursabile și alte mijloace financiare.

Art. 45. — Din beneficiul cooperativei agricole se preia în fiecare an cel puțin 5% pentru constituirea cotei minime de rezervă, care va reprezenta 20% din capitalul social.

Art. 46. — Constituirea și utilizarea mijloacelor financiare ale cooperativei agricole se fac potrivit prevederilor legale, cu aprobarea adunării generale.

CAPITOLUL IX

Regimul juridic al patrimoniului cooperativelor agricole

Art. 47. — (1) Proprietatea cooperativei agricole se compune dintr-o parte divizibilă și o parte indivizibilă.

(2) Partea indivizibilă poate fi împărțită între membrii cooperatori în caz de dizolvare și lichidare sau, după caz, poate fi returnată în formă valorică membrilor cooperatori retrași din cooperativa agricolă, proporțional cu valoarea părților sociale subscrise și vărsate.

CAPITOLUL X

Fuziunea, divizarea, dizolvarea și lichidarea cooperativelor agricole

Art. 48. — (1) Cooperativa agricolă poate fi supusă fuziunii, divizării, dizolvării sau lichidării judiciare ca urmare a hotărârii adunării generale. Hotărârea trebuie luată cu votul a cel puțin două treimi din numărul membrilor cooperatori.

(2) Prin actul constitutiv se pot stabili condițiile de dizolvare a cooperativei agricole.

(3) Hotărârea adunării generale privind dizolvarea cooperativei agricole se înregistrează la oficiul registrului comerțului.

(4) În cazul în care, conform actului constitutiv, durata funcționării cooperativei agricole este limitată, dizolvarea are loc la data fixată, dacă membrii cooperativei agricole nu hotărăsc prelungirea duratei de funcționare.

(5) Fuziunea cooperativelor agricole se face prin:

- a) absorbția de către o cooperativă agricolă a altei cooperative agricole, care își încetează existența;
- b) contopirea a două sau mai multe cooperative agricole care își încetează existența.

(6) Divizarea cooperativei agricole poate fi totală sau parțială și poate avea loc prin:

- a) împărțirea patrimoniului cooperativei agricole care își încetează existența între două sau mai multe cooperative agricole existente sau care iau astfel ființă;
- b) desprinderea și transmiterea unei părți din patrimoniul unei cooperative agricole către una sau mai multe cooperative agricole existente sau care iau astfel ființă.

Art. 49. — Fuziunea sau divizarea are ca efect dizolvarea fără lichidare a cooperativei agricole care își încetează existența și transmiterea universală a patrimoniului său către cooperativa agricolă sau cooperativele agricole beneficiare, în starea în care acesta se găsește la data fuziunii sau divizării.

Art. 50. — (1) Administratorii cooperativelor agricole care fuzionează ori sunt supuse divizării trebuie să întocmească proiectul de fuziune sau de divizare, după caz, care va cuprinde:

- a) denumirea și sediul cooperativelor agricole care participă la operațiune;
- b) fundamentarea și condițiile fuziunii sau ale divizării;
- c) stabilirea și evaluarea activului și pasivului care se transmit cooperativelor agricole beneficiare;
- d) raportul de schimb al părților sociale;
- e) modalitățile de predare a părților sociale;
- f) cuantumul primei de fuziune sau de divizare;

g) data situației financiare de fuziune sau a situației financiare de divizare, dată care va fi aceeași pentru toate cooperativele agricole participante;

h) orice alte date care prezintă interes pentru operațiune.

(2) Proiectul de fuziune sau de divizare trebuie supus aprobării adunărilor generale ale cooperativelor agricole care participă la aceasta în termen de 60 de zile de la data finalizării proiectului.

(3) La convocarea adunării generale care urmează să aprobe fuziunea sau divizarea, trebuie să se pună la dispoziția membrilor cooperatori, la sediul social al cooperativelor agricole, următoarele documente:

a) proiectul de fuziune sau de divizare;

b) rapoartele redactate de administratorii fiecărei cooperative agricole în cauză cu privire la convenția și efectele fuziunii sau divizării proiectate;

c) situația financiară de fuziune sau situația financiară de divizare;

d) raportul cenzorilor.

Art. 51. — Actele constitutive ale cooperativelor agricole nou-înființate prin fuziune sau divizare se aprobă de adunările generale ale cooperativelor agricole care iau ființă.

Art. 52. — (1) În cazul fuziunii prin absorbție, cooperativa agricolă absorbantă dobândește drepturile și este ținută de obligațiile cooperativei agricole pe care o absoarbe, iar în cazul fuziunii prin contopire, drepturile și obligațiile cooperativelor agricole care își încetează existența trec asupra noii cooperative agricole astfel înființate.

(2) Cooperativele agricole care dobândesc bunuri prin efectul divizării răspund față de creditorii pentru obligațiile cooperativei agricole care și-a încetat existența prin divizare sau fuziune, proporțional cu valoarea bunurilor dobândite, în afară de cazul în care prin actul de divizare sau de fuziune nu sunt stabilite alte condiții.

Art. 53. — Dizolvarea cooperativei agricole poate avea loc și în următoarele situații:

a) imposibilitatea realizării obiectului de activitate;

b) diminuarea capitalului social sub jumătate din valoarea capitalului social minim prevăzut pentru constituirea cooperativei agricole;

c) reducerea numărului de membri cooperatori sub numărul minim de membri cooperatori prevăzut de lege;

d) nu s-au ținut adunările generale timp de 2 ani consecutivi;

e) falimentul cooperativei agricole;

f) imposibilitatea alegerii organelor de conducere în conformitate cu actul constitutiv;

g) alte situații stabilite prin lege sau prin actul constitutiv al cooperativei agricole.

Art. 54. — Cooperativele agricole constituite pe o durată determinată pot decide continuarea activității prin hotărâre a adunării generale, cu votul a două treimi din numărul total al membrilor cooperatori. Actul constitutiv poate fixa și alte condiții în afară de această majoritate.

Art. 55. — (1) Înainte de a se hotărî dizolvarea, cooperativa agricolă este supusă verificării de către compartimentul de control financiar de gestiune, al cărui raport este prezentat în adunarea generală.

(2) Hotărârea adunării generale de continuare a activității cooperativei agricole trebuie anunțată membrilor cooperatori și va fi înregistrată în termen de 3 zile la oficiul registrului comerțului și la direcția generală a finanțelor publice.

Art. 56. — (1) În cazul dizolvării și lichidării cooperativei agricole, adunarea generală sau, după caz, instanța judecătorească competentă va desemna lichidatorii.

(2) Actul de numire a lichidatorilor trebuie depus la oficiul registrului comerțului pentru a fi înscris și publicat în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

Art. 57. — (1) Lichidatorii își desfășoară activitatea conform prevederilor Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată.

(2) În cazul lichidării, după achitarea datoriilor și restituirea părților sociale, cu aprobarea adunării generale, activul rămas în urma efectuării operațiunilor de lichidare se repartizează de către cooperativa agricolă membrilor săi, proporțional cu valoarea părților sociale vărsate.

CAPITOLUL XI

Uniunile de ramură ale cooperativelor agricole

SECȚIUNEA 1

Organizarea și funcționarea uniunilor de ramură ale cooperativelor agricole

Art. 58. — (1) Uniunile de ramură se înființează prin asocierea voluntară a cooperativelor agricole care își desfășoară activitatea în același domeniu.

(2) O dată cu înființarea uniunii de ramură, fiecare cooperativă agricolă își poate preciza opțiunea pentru aderarea ei la uniunea de ramură a cooperativelor agricole.

Art. 59. — Înființarea uniunilor de ramură ale cooperativelor agricole se poate face în baza statutului prin asocierea a cel puțin 5 cooperative agricole de profil.

Art. 60. — (1) Uniunile de ramură ale cooperativelor agricole funcționează ca organisme reprezentative fără scop patrimonial, nonprofit, cu personalitate juridică și se înregistrează în registrul de asociații și fundații. Scopul lor este de a asigura, prin cooperare, serviciile necesare care să contribuie la dezvoltarea și modernizarea mijloacelor și metodelor de creștere a eficienței economice și de specializare și concentrare a activității cooperativelor agricole.

(2) Uniunile de ramură ale cooperativelor agricole au următoarele atribuții:

a) sprijină cooperativele agricole cooperatoare în domeniile economice, tehnice, financiare, bancare și altele asemenea, pe principiul mutualității;

b) reprezintă, pe baza mandatului conferit, interesele cooperativelor agricole cooperatoare în fața instituțiilor publice și a instanțelor judecătorești, interne și internaționale;

c) promovează cooperarea între cooperativele agricole și agenți economici din țară și din străinătate.

(3) Uniunea de ramură acționează pentru dezvoltarea și ameliorarea producției agricole, precum și pentru promovarea inițiativelor cu caracter social și cultural, în interesul cooperativelor agricole membre prin următoarele:

a) asigură asistență tehnică, juridică și de interese în favoarea cooperativelor agricole membre;

b) coordonează efectuarea de studii și cercetări în agricultură, înființarea de câmpuri experimentale și activitatea de difuzare a experienței avansate în domeniu.

(4) Prin actul constitutiv al uniunilor de ramură se stabilesc:

a) scopul și mijloacele de realizare a acestuia;

b) delimitarea teritorială a zonei de activitate;

c) contribuția membrilor cooperatori la formarea capitalului uniunii de ramură și criteriile de participare la adunările generale;

d) modul de dobândire și de pierdere a calității de asociat;

e) modul de încetare a activității uniunilor de ramură.

Art. 61. — (1) Cooperativele agricole asociate în uniunile de ramură pot constitui federații, după cum urmează:

a) federații de marketing, care asigură valorificarea produselor agricole;

b) federații de asigurare mutuală a membrilor cooperatori.

(2) Federațiile au scop nepatrimonial, se constituie la nivel regional și pot înființa numai sedii secundare.

Art. 62. — Veniturile uniunilor de ramură ale cooperativelor agricole sunt formate din contribuțiile cooperativelor agricole cooperatoare, donații, subvenții și sponsorizări. Nivelul contribuțiilor cooperativelor agricole cooperatoare și criteriile de plată se stabilesc prin actul constitutiv.

Art. 63. — Fuzionarea, dizolvarea și lichidarea se fac cu respectarea prezentei legi, a actului constitutiv și a altor dispoziții legale în domeniu.

SECȚIUNEA a 2-a

Organele de conducere ale uniunilor de ramură ale cooperativelor agricole

Art. 64. — Organele de conducere ale uniunilor de ramură ale cooperativelor agricole sunt adunarea generală și consiliul de conducere.

Art. 65. — (1) Adunarea generală este organul de conducere și este formată din toți membrii cooperatori.

(2) Prin statut se stabilesc atribuțiile, modul de funcționare a adunării generale și modul de desemnare a delegaților persoanelor juridice cooperatoare, norma de reprezentare și principiul potrivit căruia fiecare membru are dreptul la un vot.

Art. 66. — Consiliul de conducere al uniunii de ramură este alcătuit din 5—11 membri aleși de adunarea generală pe o perioadă de 4 ani, cu posibilitatea reînvestirii pentru încă 4 ani, în condițiile prevăzute în statut.

Art. 67. — Modul de organizare și funcționare a consiliului de conducere se stabilește prin statut.

Art. 68. — Hotărârile consiliului de conducere sunt duse la îndeplinire de un director executiv ajutat de persoane salariate.

Art. 69. — Comisia de cenzori și alte organisme se aleg după procedura prevăzută la cooperativele agricole, iar atribuțiile acestora se stabilesc în actul constitutiv.

CAPITOLUL XII

Uniunea Centrală a Cooperativelor Agricole

Art. 70. — Uniunea Centrală a Cooperativelor Agricole este o organizație profesională, coordonatoare, nonprofit, cu personalitate juridică și apolitică.

Art. 71. — Uniunea Centrală a Cooperativelor Agricole se constituie prin asocierea voluntară a uniunilor de ramură, reprezintă și apără drepturile și interesele acestora în fața puterii legislative, executive, judecătorești și în fața organizațiilor și agenților economici din țară și din străinătate.

Art. 72. — Modul de constituire, drepturile și obligațiile membrilor, alegerea organelor de conducere și competențele acestora, formarea patrimoniului social inițial, fondurile necesare cheltuielilor proprii, precum și dispozițiile privind funcționarea, dizolvarea și lichidarea Uniunii Centrale a Cooperativelor Agricole se stabilesc prin statut.

Art. 73. — La solicitarea membrilor săi, Uniunea Centrală a Cooperativelor Agricole pune la dispoziția acestora studii, proiecte, lucrări de specialitate, cercetări pe domenii și asigură asistență tehnică și juridică la încheierea contractelor economice.

Art. 74. — Uniunea Centrală a Cooperativelor Agricole poate înființa centre proprii de formare managerială, de pregătire profesională, de instruire și de marketing.

Art. 75. — (1) Uniunea Centrală a Cooperativelor Agricole participă la elaborarea proiectelor de acte normative ce se referă la facilități economice acordate membrilor săi, la cuantumul taxelor și impozitelor aplicabile acestora, colaborează cu organele de specialitate din domeniul protecției sociale a agricultorilor, precum și cu organele bancare la contractarea de credite și finanțarea unor programe de investiții.

(2) Uniunea Centrală a Cooperativelor Agricole poate avea organ de presă propriu, poate înființa și edita reviste de specialitate, buletine informative și alte tipărituri.

CAPITOLUL XIII

Sprijinul statului pentru cooperativele agricole

Art. 76. — Statul sprijină activitatea cooperativelor agricole, având în vedere următoarele măsuri:

a) scutirea de la plata impozitului agricol a cooperativelor agricole pentru primii 5 ani de la constituire;

b) reducerea impozitului pe profit al cooperativei agricole cu 20% în primii 5 ani de activitate;

c) accesul la subvenții și la fondurile publice, precum și la fonduri externe, prevăzute în programul de susținere a agriculturii României;

d) scutirea de la plata taxelor vamale pentru importurile de tractoare, mașini și utilaje agricole, echipamente de irigat și alte asemenea echipamente utilizate de cooperativele agricole.

CAPITOLUL XIV

Dispoziții finale

Art. 77. — Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 9 decembrie 2004.
Nr. 566.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****pentru promulgarea Legii cooperăției agricole**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea cooperăției agricole și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 7 decembrie 2004.
Nr. 1.060.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 529**

din 25 noiembrie 2004

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (1³)
din Legea nr. 290/2002 privind organizarea și funcționarea unităților de cercetare-dezvoltare
din domeniile agriculturii, silviculturii, industriei alimentare
și a Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești“**

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Constantin Doldur — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător

Ion Predescu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Aurelia Popa — procuror
Claudia Margareta Niță — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (1³) din Legea nr. 290/2002

privind organizarea și funcționarea unităților de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii, industriei alimentare și a Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești”, excepție ridicată de Stațiunea de Cercetare și Producție Pomicolă Strejești în Dosarul nr. 2.531/2004 al Judecătorei Slatina.

La apelul nominal răspunde autorul excepției de neconstituționalitate, prin reprezentant Cristian Nicolaescu, cu delegație depusă la dosar, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Acordându-i-se cuvântul pe fond, reprezentantul autorului excepției reiterează argumentele expuse în motivarea scrisă, depusă la dosarul cauzei, solicitând, în final, admiterea excepției de neconstituționalitate și completarea textului de lege criticat, în sensul aplicării uniforme a dispozițiilor art. 22² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2003 pentru modificarea și completarea Legii nr. 290/2002 privind organizarea și funcționarea unităților de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii, industriei alimentare și a Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești”, aprobată prin Legea nr. 147/2004.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată. În acest sens se arată că principiul egalității în drepturi a cetățenilor, consacrat de art. 16 din Constituție și invocat de autorul excepției în motivarea sa, este inaplicabil persoanelor juridice, indicând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate față de prevederile art. 52 alin. (2) din Constituție, se precizează că autorul excepției nu a formulat nici un argument prin care să arate contrarietatea textului de lege atacat față de norma constituțională invocată, astfel că și această critică este nefondată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 iunie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 2.531/2004, **Judecătoria Slatina a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (1³) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2003 pentru modificarea și completarea Legii nr. 290/2002 privind organizarea și funcționarea unităților de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii, industriei alimentare și a Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești”, aprobată prin Legea nr. 147/2004.** Excepția a fost ridicată de Stațiunea de Cercetare și Producție Pomicolă Strejești, contestatoare într-un proces civil având ca obiect o contestație la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispozițiile art. 7 alin. (1³) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2003 contravin prevederilor art. 16 alin. (1) și ale art. 52 alin. (1) din Constituție. Se arată că prin textul de lege criticat s-a dispus reorganizarea celor 98 de unități de cercetare și dezvoltare care se aflau în subordinea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești”, conform celor 5 anexe ale articolului atacat, astfel că unor instituții [prevăzute în anexele nr. 1 a), 1 b), 2, 4 și 5] li

se aplică art. 22² din ordonanță, în temeiul căruia acestea beneficiază de scutire de la plata obligațiilor bugetare neachitate, a majorărilor de întârziere, a penalităților și dobânzilor aferente la data intrării în vigoare a Legii nr. 147/2004 de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 78/2003, în timp ce unitățile de cercetare care se reorganizează în societăți comerciale cu capital de stat, prevăzute în anexa nr. 3 la ordonanță — categorie în care se include și autorul excepției — nu beneficiază de aceste înlesniri, lor fiindu-le aplicabile, conform art. 7 alin. (1³) din ordonanța criticată, prevederile Legii nr. 254/2002 privind unele măsuri pentru creșterea atractivității la privatizare a societăților comerciale cu capital integral sau parțial de stat, ce dețin în administrare terenuri agricole proprietate publică sau privată a statului. Conform anexelor din această lege, stațiunile agricole care se privatizau în cursul anului 2002 beneficiau, până la data de 31 decembrie 2001, de scutirea parțială a unor datorii publice, or, „la data apariției Legii nr. 254/2002”, autorul excepției — societate comercială cu capital integral de stat — era „organizat ca stațiune de cercetare și dezvoltare”, astfel că aplicarea dispozițiilor legale amintite nu îi este „favorabilă”, în sensul că „rămân în vigoare datoriile bugetare din anii 2002, 2003 și 2004”, urmând ca bunurile să fie urmărite silit și împiedicându-se, practic, reorganizarea ca societate comercială cu capital de stat. „Mai mult decât atât”, se adaugă, „un număr de 4 societăți comerciale prevăzute în anexa 5 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2003 sunt reorganizate în instituții de cercetare și dezvoltare, beneficiind de prevederile art. 22² din ordonanță, iar unitățile de cercetare-dezvoltare existente, cu statut de instituții publice din anexa 3, nu beneficiază de aceste prevederi”.

În final, autorul excepției arată că prin dispozițiile criticate „s-a creat o diferențiere netemeinică și nelegală între stațiunile din cadrul A.S.A.S. — «Gh. Ionescu-Șișești», încălcându-se art. 16 alin. (1) din Constituție”, și solicită ca, „pentru egalitate de tratament cu celelalte 84 de stațiuni care au fost scutite de la plata datorii bugetare”, și acesta să beneficieze de prevederile art. 22² din ordonanța criticată.

Judecătoria Slatina apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat nu are „ca obiect drepturi, libertăți și îndatoriri fundamentale acordate cetățenilor, astfel cum sunt recunoscute în dispozițiile Constituției, și nu privește egalitatea acestora în drepturi și principiul nediscriminării în fața legii și a autorităților”. Se susține că „modul de recuperare a arieratelor bugetare” se stabilește de legiuitor pe baza criteriilor și a resurselor economice, „astfel că art. 7 alin. (1³) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2003 ar putea fi examinat cel mult sub aspectul normelor constituționale privind proprietatea”.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și instituției Avocatul Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul a transmis punctul său de vedere cu Adresa nr. 5/8.902/A.N. din data de 7 octombrie 2004, prin care consideră că excepția de neconstituționalitate este

neîntemeiată. Astfel, precizează că art. 16 alin. (1) din Constituție, invocat de autorul excepției, garantează egalitatea în drepturi a cetățenilor, „iar nu egalitatea persoanelor colective, a persoanelor juridice, cum este cazul în speță“. Invocând jurisprudența Curții Constituționale, se menționează că principiul egalității în drepturi ar fi aplicabil persoanelor colective față de care s-a promovat un tratament juridic diferențiat, „numai dacă astfel regimul juridic diferit s-ar răsfrânge asupra cetățenilor, implicând inegalitatea lor în fața legii și a autorităților publice“, situație ce nu se regăsește însă în litigiul de față. Se mai arată că „instituirea de reglementări privind regimul juridic al unităților de cercetare-dezvoltare (...), reorganizarea acestora în persoane juridice cu capital public sau privat, precum și modul de recuperare a arieratelor bugetare constituie o obligație a statului“, conform art. 135 alin. (2) din Legea fundamentală, iar „diferențierea regimului juridic și a modului de recuperare a arieratelor este, în speță, expresia unor opțiuni concrete ale politicii economice a statului și nicidecum rezultatul unei tendințe de a opera discriminări, în disprețul art. 16 din Constituție“.

Avocatul Poporului a transmis punctul său de vedere cu Adresa nr. 7.137 din data de 24 septembrie 2004, prin care apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Consideră că dispozițiile art. 7 alin. (1³) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2003 „nu contravin sub nici un aspect principiului fundamental privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice“, consacrat de art. 16 din Constituție. În acest sens arată că principiul invocat de autorul excepției se adresează, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, cetățenilor, deci persoanelor fizice, iar persoanelor juridice numai în măsura în care, dacă printr-un tratament juridic diferențiat, promovată față de acestea, se ajunge la un regim juridic diferit care să afecteze cetățenii, „implicând inegalitatea lor în fața legii și a autorităților publice sau dacă, prin intermediul unei persoane juridice, cetățenii își exercită un drept constituțional“.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și instituției Avocatul Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1962, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare a Curții Constituționale, dispozițiile art. 7 alin. (1³) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2003 pentru modificarea și completarea Legii nr. 290/2002, aprobată prin Legea nr. 147/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 435 din 14 mai 2004. În examinarea actelor normative care au suferit modificări și completări, trebuie precizat că

raportarea se face întotdeauna la actul inițial, care constituie sediul materiei de reglementare. Ca atare, obiectul excepției de neconstituționalitate îl formează dispozițiile art. 7 alin. (1³) din Legea nr. 290/2002 privind organizarea și funcționarea unităților de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii, industriei alimentare și a Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești“, introdus prin pct. 6 al articolului unic din Legea nr. 147/2004 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 78/2003 pentru modificarea și completarea Legii nr. 290/2002, cu modificările și completările ulterioare. Așadar, Curtea urmează a se pronunța asupra acestor dispoziții, care au următorul conținut:

— Art. 7 alin. (1³): *„Unitățile de cercetare-dezvoltare prevăzute în anexa nr. 3 se reorganizează ca societăți comerciale cu capital de stat, acțiunile acestora fiind preluate de Agenția Domeniilor Statului, beneficiind de prevederile Legii nr. 254/2002 privind unele măsuri pentru creșterea atractivității la privatizare a societăților comerciale cu capital integral sau parțial de stat, ce dețin în administrare terenuri agricole proprietate publică sau privată a statului, cu modificările și completările ulterioare.“*

În motivarea excepției ridicate, autorul acesteia invocă încălcarea art. 16 alin. (1) și a art. 52 alin. (1) din Constituție. Aceste prevederi au următorul conținut:

— Art. 16 alin. (1): *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.“*

— Art. 52 alin. (1): *„Persoana vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal al unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, anularea actului și repararea pagubei.“*

Din analiza excepției de neconstituționalitate ridicate, Curtea Constituțională constată că autorul acesteia critică, în esență, diferența de regim juridic în ceea ce privește modul de recuperare a arieratelor bugetare ale unităților de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii, industriei alimentare, supuse reorganizării. Autorul excepției precizează că la data apariției Legii nr. 254/2002, la care textul normativ criticat face trimitere, încă nu intervenise procesul de reorganizare a acestuia, din unitate de stat de cercetare-dezvoltare în societate comercială cu capital de stat, astfel încât înlesnirile la plata unor datorii bugetare, prevăzute în legea amintită, nu îl „favorizează“. Pe de altă parte, susține că toate celelalte unități de cercetare-dezvoltare beneficiază, în temeiul art. 22² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2003, de scutire de la plata obligațiilor bugetare neachitate, a majorărilor de întârziere, a penalităților și a dobânzilor aferente și, în baza art. 16 din Constituție, pretinde acordarea aceluiași facilități tuturor categoriilor de unități de cercetare-dezvoltare.

Examinând textul de lege criticat, raportat la prevederile din Constituție invocate de autorul excepției de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că excepția este neîntemeiată și urmează să o respingă pentru următoarele considerente:

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a textului menționat, față de prevederile art. 16 alin. (1) din

Legea fundamentală, este de observat că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale (de exemplu, Decizia nr. 102 din 31 octombrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 287 din 11 decembrie 1995, și Decizia nr. 35 din 2 aprilie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 11 aprilie 1996), principiul egalității în drepturi a cetățenilor poate fi invocat de o persoană juridică numai în situația în care, datorită unui tratament juridic diferențiat promovat față de aceasta, regimul juridic diferit s-ar răsfrânge asupra cetățenilor, implicând inegalitatea lor în fața legii sau a

autorităților publice, sau în situația în care, prin intermediul persoanei juridice, cetățenii își exercită un drept constituțional, cum este asocierea în partide politice. Or, în prezenta speță nu se regăsește nici una dintre ipotezele de mai sus, astfel că susținerile autorului excepției de neconstituționalitate nu pot fi reținute.

Referitor la critica de neconstituționalitate față de prevederile art. 52 alin. (1) din Constituție, se constată că autorul excepției nu a argumentat în nici un fel inadvertența dintre textul de lege atacat și norma constituțională invocată, astfel încât această critică este nefondată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (1³) din Legea nr. 290/2002 privind organizarea și funcționarea unităților de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii, industriei alimentare și a Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești“, excepție ridicată de Stațiunea de Cercetare și Producție Pomicolă Strejești în Dosarul nr. 2.531/2004 al Judecătoriei Slatina.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 noiembrie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia Margareta Niță

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea unor hotărâri ale Guvernului în scopul eliminării unor dispoziții privind obligativitatea aplicării standardelor și actualizării referirilor la standarde

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Regulamentul pentru acordarea autorizațiilor și licențelor în sectorul gazelor naturale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 784/2000, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 160 din 13 martie 2003, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 14 litera A, poziția c) va avea următorul cuprins:

„c) studiul de fezabilitate, întocmit de un proiectant autorizat conform legislației în vigoare și/sau normelor internaționale.“

2. La articolul 14 litera C, poziția c) va avea următorul cuprins:

„c) studiul de fezabilitate, întocmit de un proiectant autorizat conform legislației în vigoare și/sau normelor internaționale.“

3. La articolul 15 litera A, poziția a) va avea următorul cuprins:

„a) documentul emis de organismul de certificare privind inițierea procesului de certificare a sistemului calității și, după caz, a sistemului de management de mediu, din care să rezulte derularea procesului de implementare a acestora

în cadrul agentului economic care solicită licența, cu finalizare în termen de 2 ani; solicitanții de licențe care au finalizat procesele de certificare prevăzute mai sus vor prezenta certificatele emise de organisme de certificare.“

4. La articolul 15 litera B, poziția e) va avea următorul cuprins:

„e) documentul emis de organismul de certificare privind inițierea procesului de certificare a sistemului calității și a sistemului de management de mediu, din care să rezulte derularea procesului de implementare a acestora în cadrul agentului economic care solicită licența, cu finalizare în termen de 2 ani; solicitanții de licențe care au finalizat procesele de certificare prevăzute mai sus vor prezenta certificatele emise de organisme de certificare.“

5. La articolul 15 litera C, poziția f) va avea următorul cuprins:

„f) documentul emis de organismul de certificare privind inițierea procesului de certificare a sistemului calității și a sistemului de management de mediu, din care să rezulte derularea procesului de implementare a acestora în cadrul agentului economic care solicită licența, cu finalizare în termen de 2 ani; solicitanții de licențe care au finalizat procesele de certificare prevăzute mai sus vor prezenta certificatele emise de organisme de certificare.“

6. La articolul 15 litera D, poziția d) va avea următorul cuprins:

„d) documentul emis de organismul de certificare privind inițierea procesului de certificare a sistemului calității, din care să rezulte derularea procesului de implementare a sistemului calității în cadrul agentului economic care solicită licența, cu finalizare în termen de 2 ani; solicitanții de licențe care au finalizat procesele de certificare prevăzute mai sus vor prezenta certificatele emise de organisme de certificare;“

7. La articolul 15 litera E, poziția e) va avea următorul cuprins:

„e) documentul emis de organismul de certificare privind inițierea procesului de certificare a sistemului calității și a sistemului de management de mediu, din care să rezulte derularea procesului de implementare a acestora în cadrul agentului economic care solicită licența, cu finalizare în termen de 2 ani; solicitanții de licențe care au finalizat procesele de certificare prevăzute mai sus vor prezenta certificatele emise de organisme de certificare.“

8. La articolul 15 litera F, poziția f) va avea următorul cuprins:

„f) documentul emis de organismul de certificare privind inițierea procesului de certificare a sistemului calității și a sistemului de management de mediu, din care să rezulte derularea procesului de implementare a acestora în cadrul agentului economic care solicită licența, cu finalizare în termen de 2 ani; solicitanții de licențe care au finalizat procesele de certificare prevăzute mai sus vor prezenta certificatele emise de organisme de certificare;“

Art. II. — Anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 71/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice privind modulele utilizate în diferite faze ale procedurilor de evaluare a conformității produselor din domeniile reglementate, prevăzute în Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor, cu modificările și completările ulterioare, și a regulilor de aplicare și utilizare

a marcajului european de conformitate CE, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 din 14 februarie 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Punctul 6.3.3.1 va avea următorul cuprins:

„6.3.3.1. — Organismul notificat evaluează sistemul calității pentru a stabili dacă acesta îndeplinește cerințele menționate la pct. 6.3.2.1. Acesta presupune conformitatea cu aceste cerințe pentru sistemele calității care implementează standardul român SR EN ISO 9001:2001, completat, dacă este necesar, pentru a se ține seama de natura specifică a produselor pentru care este aplicat.“

2. Punctul 7.3.3.1 va avea următorul cuprins:

„7.3.3.1. — Organismul notificat evaluează sistemul calității pentru a stabili dacă acesta îndeplinește cerințele menționate la pct. 7.3.2.1. Acesta presupune conformitatea cu aceste cerințe pentru sistemele calității care implementează standardul român SR EN ISO 9001:2001, completat, dacă este necesar, pentru a permite caracteristici specifice ale produselor pentru care este aplicat.“

3. Punctul 10.3.3.1 va avea următorul cuprins:

„10.3.3.1. — Organismul notificat evaluează sistemul calității pentru a stabili dacă acesta îndeplinește cerințele menționate la pct. 10.3.2.1. Acesta presupune conformitatea cu aceste cerințe pentru sistemele calității care implementează standardul român SR EN ISO 9001:2001, completat, dacă este necesar, pentru a se ține seama de natura specifică a produselor pentru care este aplicat.“

Art. III. — În anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 527/2001 privind stabilirea gradului minim de biodegradabilitate a agenților de suprafață conținuți în detergenți, produse de întreținere și produse de curățat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 317 din 14 iunie 2001, prima liniuță va avea următorul cuprins:

„— metoda II dinamică cuprinsă în standardul SR 9888:2001 «Calitatea apei — determinarea biodegradabilității agenților de suprafață anionici și neionici».“

Art. IV. — Anexa nr. 5 la Hotărârea Guvernului nr. 270/2002 privind stabilirea cerințelor referitoare la eficiența și etichetarea energetică pentru introducerea pe piață a cazanelor noi de apă caldă care funcționează cu combustibil lichid sau gazos, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 238 din 9 aprilie 2002, se modifică după cum urmează:

1. Punctul 3.3.1 din modulul D va avea următorul cuprins:

„3.3.1. Organismul notificat trebuie să evalueze sistemul de asigurare a calității pentru a stabili dacă acesta îndeplinește cerințele menționate la pct. 3.2.1. Aceasta presupune conformitatea cu acele cerințe ale sistemelor de calitate care pun în aplicare standardele armonizate corespunzătoare.“

2. Punctul 3.3.1 din modulul E va avea următorul cuprins:

„3.3.1. Organismul notificat trebuie să evalueze sistemul de asigurare a calității pentru a stabili dacă acesta îndeplinește cerințele menționate la pct. 3.2.1. Aceasta presupune conformitatea cu acele cerințe ale sistemelor de

calitate care pun în aplicare standardele armonizate corespunzătoare.”

Art. V. — Hotărârea Guvernului nr. 439/2003 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață a ascensoarelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 322 din 13 mai 2003, se modifică după cum urmează:

1. Punctul 3.3 din anexa nr. 6 va avea următorul cuprins:

„3.3. Organismul notificat trebuie să evalueze sistemul de asigurare a calității pentru a stabili dacă acesta îndeplinește cerințele menționate la pct. 3.2. Acesta consideră că este asigurată conformitatea cu aceste cerințe pentru sistemul de asigurare a calității care implementează standardul român care adoptă standardul european armonizat relevant¹⁾.”

2. Punctul 3.3 din anexa nr. 7 va avea următorul cuprins:

„3.3. Organismul notificat trebuie să evalueze sistemul de asigurare a calității pentru a stabili dacă acesta îndeplinește cerințele menționate la pct. 3.2. Acesta consideră că este asigurată conformitatea cu aceste cerințe pentru sistemul de asigurare a calității care implementează standardul român care adoptă standardul european armonizat relevant¹⁾.”

3. Punctul 3.3 din anexa nr. 9 va avea următorul cuprins:

„3.3. Organismul notificat trebuie să evalueze sistemul de asigurare a calității pentru a stabili dacă acesta îndeplinește cerințele menționate la pct. 3.2. Acesta consideră că este asigurată conformitatea cu aceste cerințe pentru sistemul de asigurare a calității care implementează standardul român care adoptă standardul european armonizat relevant¹⁾.”

4. Punctul 3.3 din anexa nr. 10 va avea următorul cuprins:

„3.3. Organismul notificat trebuie să evalueze sistemul de asigurare a calității pentru a stabili dacă acesta îndeplinește cerințele menționate la pct. 3.2. Acesta consideră că este asigurată conformitatea cu aceste cerințe pentru sistemul de asigurare a calității care implementează standardul român care adoptă standardul european armonizat relevant¹⁾.”

Echipele de audit trebuie să aibă cel puțin un membru cu experiență în evaluarea tehnologiei ascensorului în cauză. Procedura de evaluare trebuie să includă o vizită de inspecție la întreprinderea montatorului. Decizia motivată a echipei de audit, care va cuprinde și concluziile evaluării, trebuie adusă la cunoștință montatorului.”

5. Punctul 3.4 din anexa nr. 11 va avea următorul cuprins:

„3.4. Evaluarea sistemului de evaluare a conformității Organismul notificat trebuie să evalueze sistemul de asigurare a calității pentru a stabili dacă acesta îndeplinește cerințele menționate la pct. 3.2. Acesta consideră că este asigurată conformitatea cu aceste cerințe pentru sistemul de asigurare a calității care implementează standardul român care adoptă standardul european armonizat relevant¹⁾.”

Echipele de audit trebuie să aibă cel puțin un membru cu experiență în evaluarea tehnologiei ascensorului în cauză. Procedura de evaluare trebuie să includă o vizită de

inspecție la întreprinderea montatorului. Decizia motivată a echipei de audit, care va cuprinde și concluziile evaluării, trebuie adusă la cunoștință montatorului.”

6. În anexele nr. 6, 7, 9, 10 și 11 se introduce următoarea notă de subsol:

„¹⁾ Acest standard va fi SR EN ISO 9001:2001, completat, unde este necesar, astfel încât să se țină seama de caracteristicile specifice ale ascensoarelor.”

7. În cuprinsul hotărârii următoarele sintagme se înlocuiesc după cum urmează:

a) „declarația de conformitate CE” cu „declarația de conformitate EC”;

b) „examinare CE” cu „examinare EC”;

c) „certificat de examinare CE” cu „certificat de examinare EC”;

d) „cererea de examinare CE” cu „cererea de examinare EC”.

Art. VI. — În Hotărârea Guvernului nr. 142/2003 privind limitarea conținutului de sulf din combustibilii lichizi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 21 februarie 2003, cu modificările și completările ulterioare, referirile la standardele din cuprinsul acesteia se modifică după cum urmează:

a) „SR ISO 8217/1996” se înlocuiește cu „SR ISO 8217:1996”;

b) „SR 13471/2002” se înlocuiește cu „SR 13471:2002”;

c) „SR ISO 8754/1996” se înlocuiește cu „SR ISO 8754:1996”;

d) „EN ISO 14596/1998” se înlocuiește cu „EN ISO 14596:1998”;

e) „SR EN 24260/2000” se înlocuiește cu „SR EN 24260:2000”;

f) „SR ISO 4259/1999” se înlocuiește cu „SR ISO 4259:1999”;

g) „SR 13471/2002” se înlocuiește cu „SR 13471:2002”.

Art. VII. — Punctul 2 din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 711/1990 privind aprobarea documentației tehnico-economice a obiectivului de investiții „Lucrări pentru menținerea capacității de producție de 2.400.400 tone/an lignit la cariera Tismana II, județul Gorj”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 280 din 9 noiembrie 1992, va avea următorul cuprins:

„2. Realizarea acestei investiții se va efectua ținându-se cont de gradul de seismicitate al zonei de amplasare a obiectivului; standardul de referință este STAS 11000/1-1997.”

Art. VIII. — Punctul 5.1 din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.209/2004 privind stabilirea procedurilor pentru aprobarea de tip a motoarelor destinate a fi montate pe mașini mobile nerutiere și a motoarelor secundare destinate vehiculelor pentru transportul rutier de persoane sau de marfă și stabilirea măsurilor de limitare a emisiilor de gaze și particule poluante provenite de la acestea, în scopul protecției atmosferei, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 809 bis din 2 septembrie 2004, va avea următorul cuprins:

„5.1. Înainte ca aprobarea de tip să fie acordată, în scopul verificării existenței prevederilor și procedurilor necesare pentru asigurarea unui control eficient al conformității producției, autoritatea competentă care acordă aprobarea de tip trebuie să accepte angajarea producătorului de a respecta standardul SR EN ISO

9001:2001 (pentru fabricarea motoarelor în cauză) sau un standard echivalent de acreditare care satisface astfel de cerințe.

Producătorul trebuie să informeze autoritatea competentă care acordă aprobarea de tip cu privire la angajamentul de a aplica standardul SR EN ISO 9001:2001 și, după caz, cu privire la toate revizuirile duratei de valabilitate sau ale domeniului de aplicare. Pentru a verifica dacă prevederile pct. 4.1.2 din prezenta anexă sunt respectate permanent, trebuie efectuate controale corespunzătoare ale producției.“

Art. IX. — Hotărârea Guvernului nr. 862/2004 privind aprobarea instrucțiunilor de metrologie legală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 567 din 28 iunie 2004, se modifică după cum urmează:

1. Articolele 8 și 21 din anexa nr. 1 vor avea următorul cuprins:

„Art. 8. — Organizațiile care propun spre atestare etaloane naționale trebuie să facă dovada că au

implementat sisteme ale calității la nivelul laboratoarelor în care urmează să fie conservate și utilizate etaloanele naționale. Standardul de referință este SR EN ISO/CEI 17025:2001.

Art. 21. — Organizațiile care dețin etaloane naționale trebuie să le conserve și să le utilizeze în concordanță cu documentația în baza căreia s-a făcut atestarea.“

2. La articolul 6 din anexa nr. 5, litera e) va avea următorul cuprins:

„e) să demonstreze implementarea și menținerea unui sistem al calității operațional; standardul de referință este SR EN ISO/CEI 17025:2001.“

3. La articolul 6 din anexa nr. 6, litera g) va avea următorul cuprins:

„g) să aibă implementat un sistem al calității; standardul de referință este SR EN ISO 9001:2001.“

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

p. Ministrul de stat, ministrul economiei și comerțului,
Iulian Iancu,
secretar de stat

p. Ministrul integrării europene,
Maria Crivineanu,
secretar de stat

București, 30 noiembrie 2004.
Nr. 2.176.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”